

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37446-11-15 פלוני ואח' נ' אלמונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 1**בפני כבוד השופטת מירב אליהו****מבקש פלוני ב"כ עו"ד יעל גיל, עו"ד אור פינקלשטיין****נגד****משיבות 1. פלונית
2. אלמונית**

ספרות:

[נינה זלצמן, מעשה בית דין בהליך אזרחי \(1991\)](#)

מיני-רציו:

* בקשת נתבע לדחיית תובענה על הסף מחמת מעשה בית-דין. הבקשה התקבלה. בין היתר נפסק כי עקרון סופיות הדיון הוא עקרון במשפט הישראלי הטומן בחובו הסתמכות בעלי הדין כי הסכסוך והמחלוקת בין הצדדים הסתיימו ובהתאם פעלו בהסתמך על כך. אין לכך כל נפקות אם פסק הדין ניתן בהסכמת הצדדים או בהעדרה.

* בתי-משפט – מעשה-בית-דין – קיומו

בקשת נתבע לדחייה על הסף של התובענה שהגישו כנגדו המשיבות, נוכח מעשה בית-דין. סלע המחלוקת בין הצדדים נוגע לכספים מיטלטלין ותכשיטים שהיו של האם המנוחה. לטענת המשיבות אין המדובר בעילה זהה ויש לברר את עילת התובענה.

ביהמ"ש לענייני משפחה קיבל את הבקשה מהטעמים הבאים:

עקרון סופיות הדיון הוא עקרון במשפט הישראלי הטומן בחובו הסתמכות בעלי הדין כי הסכסוך והמחלוקת בין הצדדים הסתיימו ובהתאם פעלו בהסתמך על כך. אין לכך כל נפקות אם פסק הדין ניתן בהסכמת הצדדים או בהעדרה. במקרה שבנדון לצורכי פשרה ועל מנת לסיים את מחלוקת הצדדים חתמו

על הסכם פשרה בפני ביהמ"ש אשר קיבל תוקף של פסק דין. כמו כן – הצהירו התובעות לפרוטוקול הדיון כי אין להן כל תביעות נוספות נגד הנתבעים ועם סיום חלוקת הכספים – נסתיימה המחלוקת. הוסכם, כי רק אם תתגלנה עובדות חדשות – רשאויות התובעות להגיש תובענה חדשה. בעניין דעסקינן לא התגלתה כל עובדה חדשה שלא הייתה ידועה במועד מתן פסק הדין. ואם בכך לא די, הרי שמדובר במעשה בית דין. "משנתן בימ"ש מוסמך פסק דין סופי בהתדיינות כלשהי מקים פסק הדין מחסום דיוני לפני בעלי הדין, המונע כל התדיינות נוספת ביניהם בנושא או בשאלה שהוכרעו בפסק הדין...". לאור האמור אין לשוב ולהידרש לטענות אשר עולות בשנית בכתב תביעתן של התובעות.

פסק דין

1. בפניי בקשתו של הנתבע (ולחלן: "**המבקש**") לדחיית התובענה על הסף אותה הגישו הגב' פלונית והגב' אלמונית (ולחלן: "**המשיבות**") כנגדו
2. סלע המחלוקת בין הצדדים נוגע לכספים, אשר נמשכו על ידי המבקש במועד פטירת האם המנוחה, כמו גם מיטלטלין שהיו בדירה שנקנתה על ידי בנו של המבקש וכן תכשיטים וזהב שהיו למנוחה, ואותם, לכאורה, נטל המבקש.
3. בדיון מיום 1.1.2015 נקבע כי "**על מנת להפיס את דעת התובעות ככל שיתגלו כספים נוספים, נכסים, זכויות של המנוחה וכיוב' הרי שמחזיקות הן בידן צו קיום צוואה עמו יכולות לאכוף ולהגיש תביעות ככל שיחפצו...**"
4. בפרוטוקול הדיון חתמו ארבעת הזוכים על ההחלטה, לפיה "**מצהירות המשיבות כי עם סיום חלוקת הכספים בחשבון וענייני הדירה ומינוי השמאי, אין להן תביעות נוספות כנגד הנתבעים**".

תמצית טענות המבקש

5. לטענת המבקש, לאחר חתימה על חוזה המכירה ביום 6.4.2015 חתמו המשיבות על הצהרה לפיה "**עם חתימתנו על מסמך זה אנו מקבלות לידינו חלק שווה ביתרת החשבונות כאמור ובאופן בו כל אחד מאיתנו, לרבות אתה עצמך, יקבל 1/4 חלקים מיתרת החשבונות האמורים, בניכוי עמלות הכנת שיקים בנקאיים**".
6. כבר באותו היום, לדברי המבקש, חולקו החשבונות שווה בשווה בין כל האחים והאחיות. ויובהר, כי בדיון היחיד שהתקיים בפני בית המשפט חתמו הצדדים על היעדר תביעות הדדיות.
7. משכך, טוען המבקש, על בית המשפט לדחות תובענה זו נוכח מעשה בית-דין ולפסוק כי מדובר בתובענה טרדנית וקנטרנית, שכן כל המחלוקות הוכרעו ונדונו בפסק הדין, ומשכך תביעה זו מושתקת, בגין מעשה בי דין.
8. כמו כן, לא התגלתה ולו עובדה חדשה אחת, עליה יכולות להישען המשיבות בתביעתן. כל רצון, מוסיף המבקש, הוא ניסיון עיקש לגזול את המבקש ולהוציא ממנו כספים שלא כדין, תוך עשיית שימוש לרעה בהליכי משפט.

טענות המשיבות

9. המשיבות טוענות כי תובענתן כוללת למעשה רכיבים שונים לגמרי מהרכיבים בתובענה והם: **הראשון**, השבת שווים של התכשיטים והזהב שהיו בחזקת אימן המנוחה ואותם נטל אחיהם, המבקש. **השני**, מחצית משווי המיטלטלין של הדירה אותה נטל המבקש לעצמו ומכרם. **השלישי**, השבה של כספים רבים אותם משך המבקש מחשבונה של אמם המנוחה והשתמש בהם לצרכיו האישיים.
10. אין זהות בין רכיבי התביעה דנן לבין התביעה הקודמת, ולפיכך אין מעשה בית-דין ושאלות אלו לא נידונו כלל על ידי המותב ועל כן עליו לדון בהן כעת.
11. לאור האמור לעיל, שאלת הוכחת רכיבי התביעה דנן אינה סוגיה שיש לשקול אותה בבקשה לסילוק על הסף, שכן התובענה מגלה עילה בדין, וכפי שהמבקשות שומרות לעצמן את הזכות להגיש תביעה נוספת בעניינים שאינם קשורים בדירה ובחשבון הבנק של המנוחה, הרי דין תובענה זו להתברר.

דיון והכרעה

12. במועד הדיון מהיום טענו הצדדים בפני וחזרו על הבקשה והתגובות. המשיבות מחזיקות בטענותיהן שאין המדובר בעילה זהה ויש לברר את עילת התובענה.
13. לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים, מצאתי לקבל את טענות המבקש ולדחות את התביעה על הסף.
14. המדובר בטענות אשר עלו אף בכתב התביעה הקודם, אותו הגישו המשיבות ביום 6.7.2014 ואף שם, נטען כי המבקש עשה כבשלו בחשבון הבנק של אמם המנוחה.
15. יתרה מכך. בנספח יג' לכתב ההגנה, צורף הסכם המכר באשר לדירת המנוחה, שם נקבע כי הוצאות הדירה ישולמו מתוך עיזבון המנוחה.
- אף על הסכם המכר חתמו המשיבות.
16. לא זו אף זו. ביום 1.1.2015, במועד הדיון ולאחר שהתנהל דין ודברים בין הצדדים וניסיונות לפשרה, ניתן פסק דין להסכמות הצדדים באשר לטענות אשר עלו בכתב התביעה (חשבון בנק, מיטלטלין דירה וכד').
- כמו כן – הצהירו התובעות לפרוטוקול הדיון כי אין להן כל תביעות נוספות נגד הנתבעים ועם סיום חלוקת הכספים – נסתיימה המחלוקת. ואצטט להלן:

"התובעות:

אנחנו מצהירות בזאת שעם סיום חלוקת הכספים בחשבון וענייני הדירה ומינוי שמאי, אין לנו תביעות נוספות נגד הנתבעים".

הוסכם, כי רק אם תתגלנה עובדות חדשות – רשאיות התובעות להגיש תובענה חדשה. אלא שבטענותיהן אלו אין כל חדש, ומדובר בטענות אשר נידונו ונטענו כבר בכתב תביעתן הראשון (כולל טענות לחשבון הבנק, מיטלטלי דירה ותכשיטי הזהב- סעיפים 4, 5 ו-8 לכתב התביעה הראשון, [תמ"ש 14-07-10334](#)) [פורסם בנבו].

17. פסק דין ניתן במועד הדיון מיום 1.1.2015 בחתימת ידן של התובעות. הטענה כי מדובר אך ורק בסוגיית הדירה- אינה נכונה וחוטאת לאמת, שכן עם חתימה על הסכם זה, סיימו הצדדים את כלל מחלוקותיהם. ככל שעולה היתה עילה חדשה, שלא נדונה בתביעה הראשונה, היה מקום לשוב ולהידרש לעילה החדשה.

- אלא שאין חדש תחת השמש, ואותן טענות עולות בשנית על ידי התובעות, ואף יותר מזה. טוענות כי לא ידעו על מה חתמו עם חתימתן על הסכם המכר ולא הומצא להן החוזה וכי עו"ד לא הסביר להן על מה חתמו (בהתייחס לנספח יג' לכתב ההגנה).
18. עקרון סופיות הדיון הוא עקרון במשפט הישראלי הטומן בחובו הסתמכות בעלי הדין כי הסכסוך והמחלוקת בין הצדדים הסתיימו ובהתאם פעלו בהסתמך על כך. אין לכך כל נפקות אם פסק הדין ניתן בהסכמת הצדדים או בהעדרה. במקרה שבנדון לצורכי פשרה ועל מנת לסיים את מחלוקות הצדדים חתמו על הסכם פשרה בפני ביהמ"ש אשר קיבל תוקף של פסק דין (הגם שפסק הדין מיום 1.1.2015 - מוכתר בכותרת "החלטה") בעניין שבפני לא התגלתה כל עובדה חדשה שלא היתה ידועה במועד מתן פסק הדין.
19. ואם בכך לא די, הרי שמדובר במעשה בית דין ואצטט להלן בקליפת האגוז:
- "כלל מעשה בית-דין מבוסס על הרעיון בדבר כוחו של פסק דין, שניתן בסיומו של הליך שיפוטי כלשהו, להוליך לסיומה המוחלט של התדיינות בין הצדדים להליך או כל מי שהוא ביחסי "קירבה משפטית" עם אחד מהם, באופן שלא יוכלו לחזור ולהתדיין ביניהם בבתי משפט בכל עניין או שאלה שנדונו והוכרעו בפסק הדין. משנתן בית משפט מוסמך פסק דין סופי בהתדיינות כלשהי מקים פסק הדין מחסום דיוני לפני בעלי הדין, המונע כל התדיינות נוספת ביניהם בנושא או בשאלה שהוכרעו בפסק הדין..." (נינה זלצמן, "מעשה בית-דין בהליך אזרחי", עמ' 330-331).
20. לאור האמור מעלה, ומשמדובר במעשה בית-דין מובהק, ומשנסתיימו המחלוקות בין הצדדים וניתן פסק דין בעניינם ביום 1.1.2015, בהסכמה, ומשלא עלתה עובדה או טענה חדשה, שלא הועלתה ונדונה בתביעה הראשונה, אין לשוב ולהידרש לטענות אשר עולות בשנית בכתב תביעתן של התובעות.
- סוף דבר**
21. בנסיבות, ונוכח קבלת בקשת המבקש לדחיית התובענה על הסף, והיות ונדונה הבקשה בפני וטענו הצדדים בפני במועד הדיון ועל הנתבע היה לשכור שירותי עו"ד ולהוציא הוצאות לצורך הגנתו, מצאתי לחייב את המשיבות ביחד ולחוד, בהוצאות הנתבע בסך של 7,500 ₪.
22. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשע"ו, 03 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

מירב אליהו 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה